

никоги да сѣ ѣ назывѣвала Болга, Болга, нитѣ пакъ
 Блѣга, нѣжели Бѣга или Блѣга. Но да сѣ рѣши чи
 Блѣгъ или Блѣгъ ѣ коренна рѣчь Славѣнска трѣбва да
 забелѣжимъ, какъ Българскій атъ ѣзыкъ, който без-
 смѣненіе ѣ Славѣнски, има пречѣдно свѣйство, кога
 полугласныте бѣки ѡ — тѣ и ѣ — тѣ сѣ слѣгатъ съ
 сгласныте л и р, иматъ си полугласныте свѣбѣда
 та да сѣ слѣжатъ и на прѣдъ и послѣ сгласно то,
 какъто сѣ види въ слѣдѣющыте рѣчы, вѣнѣвамъ и
 вѣнѣвамъ, вѣкъ и вѣкъ, гѣтамъ и гѣтамъ,
 дѣженъ и дѣженъ, жѣтъ и жѣтъ, съза, пѣтъ,
 слѣще и проч: такѣ и блѣгъ или блѣгъ има си
 Славѣнско то свѣйство и Славѣнско безъ смѣненіе значѣ-
 ніе, то ѣсть блѣгъ=влѣгъ=влѣгъ, то ѣсть шѣстіе. Блѣ-
 гаръ значи шѣстѣвъ, то ѣсть има подъ вѣсть шѣстіе
 то: и съ приложѣніе то на вѣторѣ то ѡкончѣніе ннъ,
 Блѣгаринъ, то ѣсть мѣсто то на коѣто принадлежи.
 И кога има то Блѣгаринъ, или Блѣгаринъ ѣ ѡ край
 до край Славѣнско, какъ Блѣгари те, който иѣх на-
 чѣло си имали тобѣ има не были Славѣнски рѣдъ,
 какъто и днѣсь; Тобѣ нека рѣшѣтъ ѡнѣ, който за насъ
 разсѣдѣватъ въ книгы те, пакъ въ лицѣ не ны сѣ ви-
 дѣли, ни ѣзыкъ атъ ны знаѣтъ, ни домѣшны те ѡви-
 чѣи и нрѣвы.

Съ тобѣ що иѣзѣжнхъ нѣмахъ намѣреніе да ѡвѣнчѣ
 и ѡукорѣ мнѣніе то на Исторіцы те или на ѡчѣненны
 те чѣждинцы нѣ, зашо то всѣки ѡ тѣхъ за ради насъ
 мимоходомъ иѣсаѣдѣа, но вѣше то любопытство да